

V – стратегія випадкових підстановок або спонтанних дій використовується у ситуаціях невизначеності та непередбачених умов, що виникають у юридичній діяльності, у незвичних соціальних ситуаціях та в необхідності прийняття інтуїтивних рішень при розв'язанні правових завдань.

Використання представленої психологічної технології забезпечить формування вмій розробляти законотворчі документи в процесі державотворення.

Список використаних джерел:

1. Кульчицкая Е. И. Сирень одаренности в саду творчества / Е. И. Кульчицкая, В. А. Моляко. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2008. – 487 с.
2. Одаренные дети : [пер. с англ.] / общ. ред. Г. В. Бурменской и В. М. Слуцкого ; предисл. В. М. Слуцкого. – М. : Прогресс, 1991. – 376 с.

Вплив засобів масової інформації на формування сексуальної культури молоді

Корчова Г.Л., завідувач сектору організації наукової діяльності Інституту кримінально-виконавчої служби, кандидат педагогічних наук, доцент

На сучасному етапі розвитку суспільства проблеми організації статевого виховання виходять за межі сімейних та освітніх ланок впливу. Останні в значній мірі стимулюють залучення до виховного процесу різноманітних суб'єктів профілактики, у тому числі і засобів масової інформації.

Сьогодні електронні комунікації відіграють центральну роль у розвитку сучасних соціальних інститутів, у тому числі й інституту освіти. ЗМІ створюють особливий тип суспільних зв'язків – опосередковану квазівзаємодію. Вона розтягнута у часі та просторі, але не пов'язує індивідів безпосередньо між собою. Це монологічний тип взаємодії: люди, що приймають повідомлення, можуть його обговорювати, висловлювати зауваження, але джерела повідомлення їм не відповідають. Разом з тим «медіапослання зазвичай обговорюються індивідами по ходу їх отримання і після нього і перетворюються через постійний процес розповіді і переказу, інтерпретації та переінтерпретації. Отримуючи послання і використовуючи його у своєму житті ми постійно формуємо навички та поповнюємо запаси знань» [1, р. 43].

Відносини між статями присутні у матеріалах, що публікуються в ЗМІ, а також широко використовуються в рекламі.

Харріс Р. виділив кілька тематичних площин ЗМІ, в яких представлені відносини між статями:

- зображення чоловіків і жінок, як еталонів мужності і жіночності у межстатевому спілкуванні;
- демонстрація сімейних стосунків, подружніх і дитячо-батьківських відносин, а також зразків сексуальних відносин;
- відображення статевої поведінки у зображеннях геїв і лесбіянок і соціально неприйнятної сексуальної поведінки у сценах сексуального та іншого насильства.

Харріс Р. зазначає, що хоча ЗМІ створюють виклик сімейному життю, але оцінити їх вплив як однозначно негативний все ж було б спрощенням [2, с. 176].

Автор вважає, що в умовах сучасної України ЗМІ практично виключили тему сім'ї з ряду обговорюваних тем, в них не проводиться чітка просімейна ідеологія, яка визначає місце і значення інституту сім'ї в житті соціуму. Більше того, телевізійна реклама вносить елемент руйнування сімейних відносин, нав'язуючи глядачеві еталон малодітності (одиночності або дводітності).

М. Фуко [3] зазначає основні чинники, що визначають становлення сексуальної поведінки. Перші чинники – дії ЗМІ, реклами, дизайну, мистецтва, що пропагують секс, оголене тіло, сексуальні форми життя і спілкування. Все це має цілком практичний інтерес: змусити купити, вплинути на стандарти поведінки, підвищити інтерес до інтимного життя. Другі чинники – фактори, що формують ставлення до сексу з одного боку, як до джерела задоволення, а з іншого – як до умови психічного здоров'я.

Зараз вже неможливо уявити собі телебачення чи пресу без сексуальних тем. В останні роки вплив ЗМІ значно зріс завдяки Інтернету, який відкрив значні нові можливості у світі людської сексуальності. Сьогодні Інтернет став важливою формою сексуального задоволення, особливо для тих людей, які по тим чи іншим причинам мають деякі труднощі в реалізації своїх еротичних бажань у реальному житті. Як і будь-яке нове явище, це загрожує певною небезпекою, перш за все можливість відриву від дійсності і виходу із реального життя у віртуальне.

Мас-медіа створюють у масовій свідомості певні міфи, транслюють стереотипні сексуальні образи та зразки поведінки. Саме ЗМІ підтримують, культурно легалізують або, навпроти, трансформують сексуально-культурні норми та цінності. Так, українська дослідниця В. А. Суковатая на прикладі аналізу гендерних стереотипів реклами зазначає, що вітчизняні мас-медіа орієнтовані на найбільш патріархальні зразки масової свідомості, апелюють до архаїчних комплексів та інстинктів, стереотипізують образ жінки як об'єкту купівлі-продажу та джерело сексуального задоволення: увага ЗМІ здебільшого спрямована на жінок-актрис, проституток або жертв криміналу [4, с. 67].

Подібні тенденції у соціокультурному середовищі не можуть не вплинути на особливості сексуальної культури молоді. Дослідники зазначають, що сексуальна культура в сучасному світі має певні підґрунтя для диференціації. Так, вивчаючи сексуальні практики неповнолітніх на пострадянському просторі, соціологи зазначили існування культурного розриву між центром і периферією: «центри», як правило, характеризуються толерантністю та розмаїттям сексуальних практик; «периферії» притаманні патріархальні цінності та агресивна маскулінність.

Для сучасної молоді людини подорослішати – не означає взяти на себе відповідальність за ризик повноцінної сексуальної поведінки. Сучасні побачення – це всього лише частина змагання, соціальної гри, в якій молоді люди демонструють свою популярність серед однолітків.

Однак і дорослі не очікують, що імітація їх сексуальної поведінки, яка присутня у ритуалі побачення, призведе до дорослих результатів, наприклад, шлюбного союзу на все життя або вагітності [5].

У сучасних індустріальних суспільствах спостерігається тенденція заохочення раннього придбання сексуального спілкування (атмосфера еротизації, пропаганда протизаплідних засобів), наслідки якого, згідно П.

Бюрне, швидше негативні, оскільки перешкоджають «становленню справжньої любові, заохочують грубі форми статевих зв'язків і зменшують шанси сублімації, настільки ж необхідні особистості і суспільству, як і задоволення потягу» [6, с. 51]. Разом з тим статеве виховання за майже сто років своєї історії зіткнулося з багатьма проблемами, серед яких недосконалість навчальних програм, відсутність кваліфікованих фахівців, пряма протидія з боку окремих представників педагогічної громадськості тощо.

Отже, дана проблема потребує більшої уваги з боку суспільства через цілеспрямовану педагогічну пропаганду сексуальної культури у програмах, розрахованих для дітей та молоді, дитячу та юнацьку періодику, випуску тематично спрямованої літератури для молоді.

Список використаних джерел:

1. Thompson J.B. The Media and Modernity: a social theory of the media. – Cambridge: Polity Press, 1995. – 314 p.
2. Харрис Р. Психология массовых коммуникаций. – СПб.: Прайм-ЕВРОЗНАК; М.: ОЛМА-ПРЕСС, 2001. – 448 с.
3. Фуко М. Воля к истине: по ту сторону знания, власти и сексуальности. Работы разных лет: пер. с фр. – М.: Касталь, 1996. – 448 с.
4. Суковатая В. А. Гендерная политика рекламы на постсоветском телевидении / В. А. Суковатая // Социс. – 2004. – № 2. – С. 65-69.
5. Абраменкова В. В. Половая дифференциация и сексуализация детства: горький вкус запретного плода / В.В. Абраменкова // Вопросы психологии. – 2003. – № 5. – С.103–120.
6. Бюрне П. Любовь / П. Бюрне // Психология любви и сексуальности. – М.: Изд-во «Искусство XXI век», 2005. – С. 11 – 115.

Удосконалення політико-правових засад функціонування груп інтересів в Україні

Рейтерович І.В., доцент кафедри політичної аналітики і прогнозування Національної академії державного управління при Президентові України, кандидат політичних наук, доцент

Сьогодні активними суб'єктами політичних процесів є не лише держава та політичні партії, але й інші інститути, які забезпечують інтереси різноманітних лобі, професійних, релігійних, територіальних, етнічних та інших груп населення. У структурованому вигляді ці новосформовані групи інтересів, які є продуктом самоорганізації громадянського суспільства, виступають як формально або неформально організовані групи осіб, котрі поділяють ті або інші цілі та намагаються здобути право доступу до процесу вироблення та прийняття державно-владних рішень. У більшості розвинутих країн світу існує розгалужена структура прямих, не опосередкованих виборами зв'язків між різноманітними групами інтересів та органами державної влади. Ця особлива система представництва, яку, на відміну від електорального або територіального, називають функціональним представництвом, відіграє виключно важливу роль в механізмі взаємодії громадянського суспільства і держави. Разом з тим, в Україні формування даної системи представництва поки що не завершено.

На сьогодні групи інтересів поряд з політичними партіями є основними акторами публічної політики (public policy) – політики органів публічного